

Johan Olaf Volden

Johan ble født 23. januar i 1929 i Trondheim. Sønn av Helga og Peder Volden. Han vokste opp i Holtermannsvegen på Tempe. Her var det godt å vokse opp da det var mange barn der. Familien avla opp kaniner for mat under krigen. Ellers gikk det mye i sild og spesielt “sildsup”, så når han etter krigen ble tilbudt “sildsup” ble det pent «nei». Det hadde han hatt nok av.

Johan gikk på Nidarvoll skole og jobba i sine yngre dager som avisbud. Han gikk engelsklinja på gymnaset og på samme tid spilte han gitar i storband.

Rundt slutten av 40- og starten av 50-tallet gikk han jernbaneskolen i Oslo. Og derfra gikk turen til Rognes hvor han jobba som stasjonsbetjent på stasjonen der. Mens han var der møtte han Kjellrun som var fra Rognes. De bestemte seg etter hvert for å gifte seg og forlovelsesringene fikk Johan tak i ved å bytte dem til seg for et bar beksesko. I 52 giftet de seg. Det ble tredagersbryllup på Rognes og det gikk gjetord om dette bryllupet i ettertid.

De flyttet til Namsskogan hvor Johan begynte i jobb som stasjonsbetjent. Men i 1954 flyttet de til Holtermannsvegen og Johans barndomshjem da de fikk sitt første barn Randi Helene. Og Johan begynte i jobb som stasjonsbetjent på Leangen statsjon. I 56 flyttet de videre til Charlottenlund og i 58 fikk de sitt andre barn Per Anders.

På Charlottenlund bodde de fram til 64. Da flyttet de til nybygget hus, som ble påbegynt i 63, på Heimdal i Klokksteinvegen 8 på ei tomt som Johan hadde kjøpt for 4500 kr. Mye av arbeidet med huset hadde Johan stått for selv. Året etter innflytting i nytt hus, i 1965, fikk Johan og Kjellrun sitt tredje barn da Jorun Kristin kom til verden.

Etter jobben på Leangen jobbet Johan i en periode på jernbanens reisebyrå før han på midten av 70-tallet begynte som personellkonsulent på Trondheim

sentralstasjon med ansvar for konduktørtjenesten. Her jobba han fram til han ble pensjonist.

I 2009 flyttet Kjellrun og Johan fra Klokksteinvn til Brudalsvn. En skrantende helse var en av årsakene til dette. Johan hadde veldig god kontakt med sine naboer både i Klokksteinvn og i Brudalsvn.

Johan var veldig glad i ferieturer sammen med familien. Etter å ha fått førerkort så sent som i 72 ble det mange bilturer rundt om i Norge og Norden. Det ble også etter hvert flere turer rundt om i Europa med Sparebankens bussturer sammen med Kjellrun. Dette var fint for en som var glad i språk, og han kunne kommunisere godt med folk der han dro. Han snakket både tysk og engelsk, og forsto og snakket litt fransk. Det ble spesielt flere turer til Danmark til en familie som de hadde blitt godt kjent med.

Han var også glad i bærturer. Og det har blitt mange bærturer oppigjennom og det ble plukket flerfoldige liter.

Det ble også mange turer til Snillfjorden om somrene hvor de leide et småbruk fra et søskenbarn. Dette var for øvrig barndomshjemmet til Johan's pappa. Her ble det stell av bruket og så ble det mange turer ut i båt. Både for kos og for fising.

Han var også opptatt av og flink til å holde seg i form. Der hjalp det jo også til at han ikke kjørte bil før i 72 og han sykla sommer som vinter. Ellers var det turorientering og ski om vinteren.

Johan var også glad i musikk. Han spilte som sagt gitar i storband og så var han også med i Heimdal mannskor som førstebass. Ellers lytta han mye til musikk og da var det av det lette og glade slaget. Spesielt var det tysk musikk og trekkspillmusikk han likte. Det hjalp veldig på at han også var rask til å vende seg til det tekniske, blant annet hadde han stor glede i iPaden. Han lyttet til youtube hele dagen. På kveldene etter at hjemmetjenesten hadde vært der lå han

og så på tvserier på nettet. Og det kunne vare til langt over midnatt. Han var ikke redd for nye ting og data og ga seg ikke før han fant ut av det.

Johan beskrives som snill, omtenkstom, rettferdig, alltid blid og ikke minst var han veldig sosial. Han snakka med alle, gammel som ung, uansett hvor han var i verden. Og så var han veldig glad i å fortelle historier. En taxitur gjennom byen ble en fin historietime for en drosjesjåfør. Han var flink til å stille opp, var med i styre i Heimdal skolemusikkorps og han var sjåfør og skismører da barna var med på langrenn. Han smurte ski for både sine egne og andres barn.

Flere etterkommere har det blitt. 3 barn, 7 barnebarn og 9 oldebarn. Og mye mer kunne vært sagt og dere sitter alle med gode minner om Johan. Minner dere kan ta vare på. Minner dere kan dele med hverandre. Minner som lever videre i dere.